

تدریک:

مدیریت سازمان‌های رسانه‌ای در CNN و BBC

■ نویسنده: لوسی شانکلمن
■ مترجم: دکتر ناصر بلیغ
■ انتشارات: تحقیق و توسعه صدرا
■ سال انتشار: خرداد ۱۳۸۷
■ حسین مستقیمی

اما رویکرد کلیدی نویسنده در تحلیل سازمان‌های رسانه‌ای و نیز تبعیت از روش تحقیق شاین، پرداختن تمام و کمال به رابطه و نحوه تأثیرگذاری فرهنگ بر فرآیندهای سازمانی و استراتژی سازمان و بالعکس می‌باشد.

فرهنگ در نحوه تلقی اعضای یک سازمان از تحولات محیطی و همچنین واکنش اعضای سازمان به استراتژی‌های طراحی شده به تحولات محیطی نقش مهمی ایفا می‌کند و اولویت‌های استراتژیک را القاء می‌کند. (۱۷) از طرفی موقیت‌های یک سازمان یا شکست‌های آن، فرهنگ را متاثر می‌کند و آن را تقویت و یا تضعیف می‌کند و به این ترتیب میان این عناصر یک چرخه هم‌افزایی یا چرخه معیوب شکل می‌گیرد.

اصولاً روح یک روند پژوهی بر کتاب حاکم است که در آن با واکاوی ظرفیت امروزی در قالب فناوری‌ها روز (مثل تلویزیون دیجیتال) می‌توان رهادردهای فردا (مثل تلویزیون‌های تعاملی) را مطالعه کرد. یافته‌های نویسنده بر روندهای ذیل دلالت می‌کند:

- الف- درهم شکسته شدن نظام ثبیت شده رسانه‌ها در دهه ۸۰ بر اثر تغییرات عرصه فناوری به خصوص از بین رفتان کمبود پهنهای باند با پخش دیجیتال و تسهیلات پخش برنامه‌ها
- ب- تضعیف امپراطوری شبکه‌ها و ورود صنعت نوپای کابل (cable Networks)
- ج- تضعیف ساختار سنتی و حاکمیت نگاه بازار که در آن رسانه‌ها

تحقيق در فرهنگ سازمان‌های رسانه‌ای: لوسی شانکلمن برای مطالعه تطبیقی خود درباره سازمان‌های رسانه‌ای به یک نظریه مبنا احتیاج دارد آنرا در نظریات شاین (Schein) می‌باید و براساس مدل وی، یک متدولوژی تحقیق طراحی می‌کند که در کتاب توضیح آن رفته است و ما نیز اشاره‌ای کوتاه به آن داریم.

از نظر شاین، فرهنگ عبارت است از: الگوی فرضیات بنیادی مشترک که گروهی آن را آموخته‌اند و کارکرد آن تطبیق با بیرون و یکپارچگی درونی است و به عنوان شیوه صحیح درک، تفکر و احساس تلقی می‌شود.

با این تلقی از فرهنگ سازمانی: نویسنده سه منشاً فرهنگ یعنی باورها، ارزش‌ها و فرض‌های بنیادی، فرهنگ را در سه سطح بررسی می‌کند:

- ۱- مصنوعات و پدیده‌های سطحی که دسترسی به آنها آسان اما تفسیر آنها دشوار است.

۲- استراتژی‌های رسمی و ارزش‌های پذیرفته شده.

۳- فرض‌های زیر بنایی و باورها و احساس‌های ناخودآگاه.

باورهای بنیادین مشترک اساس فرهنگ سازمانی از دیدگاه شاین است و سازمان را قادر به یکپارچگی و تمایز از محیط می‌کند. حس هویت گروهی پدید آورده و یک مکانیسم دفاعی‌شناختی را فراهم می‌کند.

BBC - سریاز وطن

این سازمان با سابقه رسانه‌ای بریتانیا از هزینه مجوز، که یک نوع مالیات عمومی است، ارتقای می‌کند و از زمان جان رایت وظیفه خود را خدمت به مردم بریتانیا می‌داند. این رسالت از چهار باور که نیروی محرک فرهنگ BBC است برمی‌خیزد که عبارتند از: تهدید عمیق نسبت به بریتانیا، باور به تمایز و اعتبار BBC به عنوان بهترین در کار خود، باور به خاص بودن موقعیت BBC در جایگاه جهانی و این اعتقاد که کارکنان BBC نگهبان یک میراث منحصر در کار پخش برنامه هستند.

نویسنده توانایی اصلی BBC را در هر پخش و خلاقیت در پخش برنامه‌ها می‌داند که به رغم محدودیت‌های ساختاری و بازاریابی ضعیف این بنگاه رسانه‌ای، آنرا شاخص می‌کند و البته این تمایز هنگامیکه به یک سیاست محافظه‌کارانه بدل می‌شود، BBC را تبدیل به یک سازمان مقاوم در برابر تغییر و ستی کرده است.

اگر چه عمدۀ پیچیدگی سازمانی در CNN به گروه‌های سهامدار برمی‌گردد.

در BBC این پیچیدگی متوجه فرهنگی است که با چالش جهانی شدن روپرست و در برابر آن مقاومت می‌کند. در واقع هویت ملی و بریتانیایی BBC چنان در تار و پود این رسانه رخنه کرده که توسعه ناگزیر BBC را با بحران هویت روپرتو کرده است. این سازمان ناخودآگاه مبلغ سبک زندگی بریتانیایی است و سؤال اینجاست که مردمان سایر ملل تا چه میزان از این سبک زنگی استقبال می‌کنند؟

پیامدهای سازمانی سیاست برنامه‌سازی	
BBC: «هدایت سلیقه عمومی»	CNN: «تأمین نیازهای مردم»
محتاج: (با تأکید بر فناوری‌های موجود)	محتاج: (با تأکید بر فناوری‌های جدیدتر)
چشم‌اندازهای درازمدت بودجه زیاد معاره‌های تولید بالا حذاکر کنترل جدول پخش ازادی پذیرفت ریسک‌های خلاق ازادی افزایش تدریجی مخاطبان منابع مالی تضمین شده ایجاد کننده: انگیزه درونی زیاد ارش بیشتر برای مخاطبان تمرکز روی حد متوسط بازار	توانایی واکنش سریع به اخبار کوتاه سرمایه‌گذاری زیاد روی فناوری چرخه تولید سریع حذاکر کنترل جدول پخش ازادی قطع کردن هر برنامه در حال پخش بازخورد سریع از سوی مخاطبان ارتباطات خوب، داخلی و خارجی ایجاد کننده: حرکت و هیجان منافع فوری بیشتر برای بینندگان تمرکز روی بازار اینوه

و سازمان‌های رسانه‌ای به عنوان منابع جدید اقتدار و هویت ملی بازتعریف شد و دو منطق در عرصه رسانه‌ها به صورت موازی شکل گرفت.

۱ - منطق فرهنگی - آموزشی حاکم بر سازمان‌های رسانه‌ای دولتی

۲ - منطق تجارت - سرگرمی حاکم بر سازمان‌های رسانه‌ای غیردولتی

- تجدید ساختار سازمان‌های رسانه‌ای که در آن امپراطوری‌های چند رسانه‌ای شکل گرفت. ظرفیت‌های همگرایی که در پی خریدها، ادغام‌ها و ائتلاف‌ها پدید آمد سبب ایجاد اتحادیه در سه حوزه تولید، بسته‌بندی و توزیع محتوای بسته‌بندی شده در محصولات رسانه‌ای شد.

CNN - اقتصاد فرصت

درک این نکته کلیدی درخور توجه است که CNN و فرهنگ آن محصول تعییر محیط است. پیچ تندی بر سر مسیر توسعه و تحول رسانه‌ها به تولد CNN انجامید. جایی که فشارهای محیطی و تعییر فناوری‌ها از تهدید به فرصت بدل شد و فرهنگ ژورنالیستی خبررسانی به خبرسازی خلاق بدل گردیده است.

در این میان بستر فرهنگ امریکایی یعنی در دسترس بودن، غیرقابل پیش‌بینی بودن و ضرورت پذیرایی اندیشه‌های نوماندن، (۳۲۰) تمهد مناسبی را فراهم می‌کند تا CNN با درک حساسیت‌های ملت‌های مختلف، کارکرد رسانه‌ای خود را به عنوان «پنجره‌ای» به روی جهان بگشاید و نه یک مفر. البته نویسنده این دیدگاه آرمانی را ارائه می‌کند هر چند از تشریح اینکه چگونه تفسیر در فرآیند خبررسانی حذف می‌شود - که هیچگاه نمی‌شود - می‌گذرد.

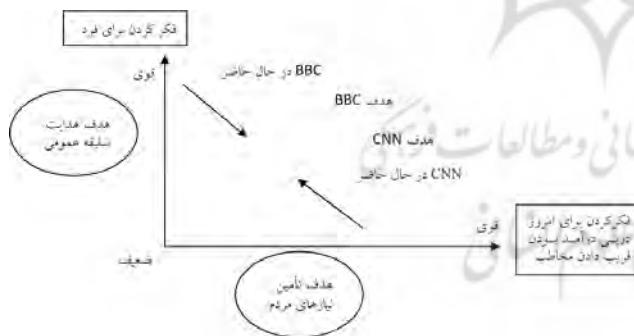
شبکه خبری کابلی امریکا که اکنون بخشی از شرکت تایم وارنر است دو منبع درآمد عمدۀ دارد که عبارتست از: هزینه‌های اشتراک و تبلیغات. نویسنده به درستی روشن می‌کند که گرینه‌های تأمین بودجه یک سازمان رسانه‌ای تا چند حد بر ساختار و کارکرد آن سازمان تأثیر می‌گذارد. CNN با مدیریت تد ترنر، استریتی تمایز خود را به تعريف جدید خبررسانی متمرکز می‌کند. خبر به عنوان آنچه که در حال اتفاق افتادن است و نه آنچه اتفاق افتاده است. CNN پخش ۲۴ ساعته اخبار را به صورت همزمان در جنگ خلیج فارس به نمایش گذارد.

نویسنده در تحلیل خود از سازمان CNN نتیجه می‌گیرد که میان ارزش‌های فرهنگی CNN و اهداف استراتژیک آن، هم‌افزایی وجود دارد و فرهنگ سازمانی نقش یک توانمندی ساز را دارد. در این میان CNN با چالش پخش برای بینندگان مقابله اخبار لحظه‌ای روپرست که با زیرنویس لحظه‌ای اخبار تا حدی مرتفع شده است.

نقدی بر کتاب «مدیریت سازمان‌های رسانه‌ای در CNN و BBC»

می‌کند، فرهنگ موققیت ناشی از آن ممکن است باعث انزوای سازمان از محیط خود شود. در دوران تغییر محیطی سریع و ریشه‌ای، سازمان جدا شده از محیط خود، از لحاظ استراتژیک متضرر شود. در هر حال، گرچه فرهنگ یک سازمان رسانه‌ای پتانسیل مخرب قابل توجهی دارد، اما بیش از پیش یک دارایی استراتژیک با ارزش است. فرهنگ، اهرمی برای همه طرح‌های استراتژیک است، زیرا فرهنگ یک سازمان رسانه‌ای، کلید انجام وظیفه اصلی و محوری آن است؛ ایجاد محتوای خلاق؛ فرهنگ سازمان، محرك انگیزش، خلاقیت و محتواست. برای CNN و BBC، فرهنگ‌هاشان موتورهای عاطفی موققیت هستند. CNN نمی‌توانست بدون وسوسات فرهنگی یگنه خود در مورد پخش زنده اخبار، به جایگاه انحصار پخش اخبار و قایع کلیدی جهان به صورت زنده دست یابد، BBC هم نمی‌توانست کیفیت استثنایی برنامه‌های خود را در طول یک دهه آشوب سازمانی بدون تعهد عمیق فرهنگی به خدمت کردن به مردم با بالاترین معیارهای حرفاًی و خلاق، حفظ کند. (۳۴) شانکلمن بر وجود حرکت نیروهای بالقوه اجتماعی یعنی فرهنگ وايدئولوژی اشاره‌ای ندارد و نیز بر تمایز میان راهبرد (strategy) و خط مشی (policy) در سازمان رسانه‌ای و بدون این تمایز جان کلام وی را نمی‌توان دریافت. در تمامی سطوحی که شانکلمن به چالش فرهنگ محیطی و فرهنگ سازمانی و یا چالش فرهنگ با استراتژی سازمان اشاره دارد، کمپود یک مدل نظری به چشم می‌خورد.

آنچه در این نتیجه‌گیری مستتر است، درجه اهمیت سرمایه اجتماعی برای سازمان رسانه‌ای است که کلیت بحث فرهنگ و فرهنگ سازمانی را در خود دارد. (الوانی، ۱۳۸۶، ۴۳۰) نویسنده که محتوای تحقیق مناسبی را در کتاب گردآورده و در تدوین آنها از یک روشنمندی (مدل شاین) بهره برده است، در پرداختن به این مبحث بسیار مهم مدیریتی که در سازمان‌های رسانه‌ای، سرمایه اصلی تلقی می‌شود، کوتاهی می‌کند و با توجه به عنوان کتاب که یک سرفصل مدیریتی نوین است، این کم توجهی قابل اغماس نیست.

پیشناز بودن یا تأمین نیاز؟ تأثیر افزایش گزینه‌ها بر استراتژی برنامه‌سازی

نگاهی دوباره

کتاب به اینکه سازمان‌های رسانه‌ای نیاز به مدیریت متفاوتی از آنچه بر سازمان‌های معمول اعمال می‌شود، تأکید می‌کند. در واقع مطالعه موردنی دو ابر سازمان رسانه‌ای روشن می‌کند چگونه باورهای ناخودآگاه و پارادایم‌های ذهن مدیران ارشد و اعتقادات زیربنایی آنان در مورد مقصود و کارکرد حرفه‌ای آنان، تحولات راهبردهای سازمان‌های را رقم می‌زند.

در حقیقت، همانطور که شانکلمن نیز اشاره دارد، (۳۰۶) این سازمان‌ها به شدت متأثر از مدیریت‌های نیمه عقلانی - نیمه کاریزماتیک خود هستند که نیوغ مدیریتی آنها، تصريح بر نظر هنری منزبزبرگ (Mintzberg) نظریه‌پرداز مدیریت است که پیچیدگی سازمان‌های امروزی سبب جایگزینی تفکر راهبردی (Strategic thinking) به جای برنامه‌ریزی راهبردی (The thinking strategic) (planning) شده است. (میرزایی، ۱۳۸۵، ۶۷)

مؤلف بر این نکته نیز تصريح دارد که سازمان رسانه‌ای، نمونه‌ای دل سازمان یادگیرنده است و یادگیری مولد سازمانی یک ضرورت حیاتی برای بقای آنهاست. این سازمان‌ها با حساسیت بالای تغییرات عرصه فناوری و اجتماعی را پیش‌بایی کرده است و اولویت‌های تغییر را تصمیم‌گیری می‌کنند و می‌پذیرند.

تنشی‌های سازمان‌های رسانه‌ای در حوزه فرهنگ و سیاست نمود پیشتری دارد. در حوزه فرهنگ، چالش میان تمایلات روشن‌فکرانه و ابتکارات مدیریتی از یک سو و خدمات عمومی و فعالیت‌های تجاری معمول، از سوی دیگر تنشی‌زا است.

در حوزه اقتصادی تمهد سازمان‌های رسانه‌ای به تأمین بودجه از راه هزینه مجوز و یا بودجه دولتی در مقابل فعالیت‌های تجاری فراینده این سازمان‌ها قرار می‌گیرد.

مؤلف در تحلیل تطبیقی خود، به خوبی این تنشی‌ها را در سازمان‌های مورد مطالعه بررسی کرده است.

ناصر بلیغ با تعهد به ترجمه دقیق، اصطلاح «شرکت‌های رسانه‌ای» را که تأکیدی بر وجه اقتصاد و بازار حاکم بر سازمان‌های رسانه‌ای است، بارها به کار می‌برد. اما چنین اصطلاحی در ادبیات رسانه مهجور است.

شانکلمن در فصل نتیجه‌گیری کتابش می‌نویسد: «در شرکت‌های رسانه‌ای، فرهنگ می‌تواند تأثیر مهارکننده قدرتمندی را بر طرح‌های استراتژیک اعمال کند، و ناهمانگی میان باورهای فرهنگی و اهداف استراتژیک ممکن است هزینه فرصت زیادی را به دنبال داشته باشد. حتی هنگامی که فرهنگ یک سازمان از استراتژی آن پشتیبانی

سرمایه اجتماعی، شکلی مولد از سرمایه سازمانی است که نیروی انسانی و فرهنگ سازمانی را دربرمی‌گیرد و حاصل روابط مبتنی بر اعتماد در سطح سازمان و بافت اجتماعی است. بهره‌گیری سازمان از این سرمایه، سبب افزایش بهره‌وری، تسهیل ارتباطات سازمانی و کاهش بوروکراسی اداری است. (الوانی، ۱۳۸۲، ۴۳۲)

در توسعه و تثبیت این سرمایه نقش مدیران سازمان کلیدی است. الوانی این نقش‌ها را اینگونه ارزیابی می‌کند:

۱ - پاییندی به اخلاقیات (مصلحت عمومی، حکومتی، سازمانی، شخصی)

۲ - حمایت از توسعه پایدار

۳ - احساس مسئولیت اجتماعی

۴ - یکانگی و وحدت با جامعه

با توجه به آنچه در تشریح مؤلفه سرمایه اجتماعی گذشت و در نظر گرفتن سازمان‌های رسانه‌ای به عنوان پیچیده‌ترین گونه سازمانی، می‌توان دریافت در هر تحلیلی که مربوط به رسانه‌ها و مدیریت سازمان‌های رسانه‌ای باشد، ناگزیریم به راهکارهای پردازیم که این سرمایه مولد را به بهترین شکل به کار گیرد. شانکلمن هم در نهایت، اما به گونه‌ای ناخودآگاه به این نتیجه می‌رسد در جایی که فرهنگ CNN را موتور عاطفی موقفيت در پخش برنامه‌ها در BBC و CNN ارزیابی می‌کند، چرا که این موتور عاطفی همانا سرمایه اجتماعی این سازمان‌هاست. در حقیقت فرهنگ در جلوه سازمانی آن، سرمایه تاریخی - اجتماعی بی‌پایانی است که می‌باید به استخراج و استخدام مؤلفه‌های آن همت گماشت و جلوه‌گاه این همت، مدیران هستند که مؤلفه‌های سازگار و مناسب را در قالب «فرهنگ سازمانی» به کار گرفته و راهبرد مناسب با آن را در محیط پرآشوب زمانه ما اتخاذ می‌کنند تا رسانه‌ها را به جایگاه مطلوب رهنمون شوند.

منابع:

شماره‌های موجود در متن مربوط به صفحات کتاب مورد بحث «مدیریت سازمان‌های رسانه‌ای در BBC و CNN» می‌باشد.

- الوانی، سیدمهدی، مدیریت عمومی، نشر نی، چاپ سی‌ویکم، ۱۳۸۶.

- میرزائی اهرنجانی، حسن، مبانی فلسفی تئوری سازمان، سمت، چاپ اول، ۱۳۸۵.

- وردی‌نژاد، فریدون، مبانی ارتباطات اقتصادی، کنفرانس مدیریت، ۱۳۸۶.

